

Trafikljus för videospel

Maryssa Dennis
Kyrkans tidskrifter
(Baserad på en sann berättelse)

Vad kunde Nathan göra
för att komma till grönt?

Nathans fingrar slog på knapparna på handkontrollen. Han var så nära att klara den här nivån! Han stirrade på tv:n medan raketerna undvek de gröna explosionerna.

"Nathan, dags för middag!" ropade mamma.

"Pang! Nathans raket träffades. Nathan stönade. Nu skulle han behöva börja om. Men han visste att han kunde klara den här nivån om han bara försökte en gång till.

Pappa kom in i rummet. "Hörde du mamma? Det är dags att äta."

Nathan suckade och pausade spelet. Han och pappa satte sig ner med resten av familjen. Nathan åt sin mat så fort han kunde. Han ville tillbaka till sitt spel.

"Tack! Det var gott." Han hoppade upp från bordet.

"Lugna ner dig, kompis", sa pappa. "Mamma och jag vill prata med dig."

Åh nej. Skulle han få skäll?

När alla andra var klara satt mamma och pappa

kvar vid bordet med Nathan.

"Vi har märkt att du har tillbringat mycket tid med att spela videospel", sa pappa.

Nathan skruvade på sig. "Det är jättekul."

"Ja, det är det", sa mamma. "Men andra saker är också roliga. Vi saknade dig i går när hela familjen spelade spel. Vi har alltid roligare när du är med!"

Nathan hade jobbat på en fantastisk bonusnivå i går kväll. När han slog den hade hans familj slutat spela. Han var lite ledsen att han hade missat det.

Nathan rynkade pannan. "Betyder det att jag inte får spela videospel längre?"

"Det säger vi inte", sa pappa. "Vi vill bara att du ska vara mer medveten om hur mycket tid du lägger på dem. Och se till att de inte hindrar dig från andra viktiga saker, som sysslor, läxor och skriftstudier."

Nathan tittade ner. "Jag antar att jag har struntat i en del saker."

"Vi är säkra på att du kan hitta en bättre balans", sa pappa.

"Kan ni hjälpa mig?" frågade Nathan.

Mamma log. "Självklart."

Tillsammans bestämde Nathan, mamma och pappa hur mycket speltid Nathan skulle ha varje dag. Sedan gjorde de upp en plan. De skulle sätta upp en affisch med ett trafikljus bredvid tv:n. Om Nathan

kunde sluta spela när mamma och pappa ropade på honom så var trafikljuset gult. Om de behövde be honom mer än en gång så skulle det vara rött. Och om han kunde sluta på egen hand innan de bad honom, skulle det vara grönt.

Varje kväll före sängdags pratade de om hur det hade gått för Nathan den dagen. Om trafikljuset var rött skulle han få mindre tid att spela nästa dag. Men om det var grönt skulle mamma och pappa ta med honom till rymdmuséet!

Nathan visste att han skulle ha svårt att ändra sina vanor. Men han var redo för utmaningen.

De första dagarna var trafikljuset gult. Sedan strulade Nathan till det och det blev rött. Han ville anstränga sig extra mycket nästa gång. Så dagen därpå ställde han klockan så att han skulle veta hur länge han hade spelat. Till slut lyckades han få grönt!

Efter några dagar med grönt tog mamma och pappa med honom till rymdmuséet. Nathan stirrade upp på en jättstor raket. Den såg ut som den i hans spel, fast ännu coolare. Han log brett. Det var roligt att vara här med mamma och pappa. Han ville se hur länge han kunde vara kvar på grönt! ●

Det här hände i USA.

ILLUSTRATIONER: CAROLINA FARIAS

Du kan göra upp en egen plan som Nathan gjorde!

Prata med dina föräldrar för att få hjälp.

